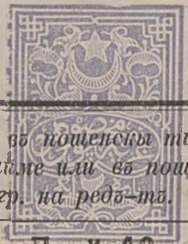

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Пятакъ. Цѣна-та за едикъ годичъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четварти отъ бѣло меджидіе; въ почтенскы тилбры (пулове) 32 гроша, а въ кайме 35 гроша за годичъ. Спомоществованія-та трѣба всякога да сж прѣдплатены и да ся испрацатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ почтенскы тилбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-та у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣстиватъ по 2 гр. на редъ-та.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, ДЕКЕМВРІЙ 3, 1876.

Брой 49.

КОЙ БЫШЕ ИСУСЪ ХРИСТОСЪ СПОРЕДЪ САМЫ-ТЪ НЕГОВЫ ДУМЫ?

(Продълженіе).

7) Иисусъ Христосъ е прогласилъ себе си за сждій на свѣтъ-та.

Той е обявилъ че ще ся върне на земь-тѣ, придруженъ отъ ангелы-тѣ, и че прѣдъ него ще ся събержтъ вси чьки-тѣ народи и че той самъ ще рѣши вѣчнѣ-тѣ сждбѣ на вси чьки-тѣ чьловѣцы, Мат. 25; 31—46. Иоан. 5; 22, 27.

8) Иисусъ е утвърдилъ че той е сжществувалъ прѣди появение-то си на земь-тѣ.

Той е говорилъ за себе си като сынъ чьловѣческій, който бѣ слѣзълъ отъ небе-то, Иоан. 3; 13. Той е казалъ: «А ако видите сына чьловѣческаго да възлѣзва дѣто е былъ отъ първо», Иоан. 6; 62. Даже Страусъ пріема че тѣзи думы ясно утвърдяватъ прѣдидишнѣ-то му сжществованіе. Иисусъ е говорилъ за славѣ-тѣ, коѣто той е ималъ у Отца прѣди сздание міра, Иоан. 17; 5.

9) Иисусъ е утвърдилъ че нѣкои особенны отношенія сж сжществували междѣ Отца и него; и че той е былъ въ единъ особенъ смьслъ Сынъ Божій.

Той е казалъ на Филиппа: «Който е видѣлъ мене, видѣлъ е Отца», Иоан. 14; 8, 9. Той е обявилъ ясно: «Азъ и Отецъ едно смь», Иоан. 10; 30. Евреи-тѣ проумѣли значеніе-то на думы-тѣ му и зели каменіе да го убійжтъ, защото той, като е чьловѣкъ, направилъ себе си Богъ, Иоан. 10; 31—33. Ако Евреи-тѣ да не бѣхж проумѣли право думы-тѣ на Иисуса, той бы ги поправилъ; той, обаче, не ги поправилъ но, напротивъ, имъ казалъ: «На тогызъ когото Богъ освяти и проводи на свѣтъ-тѣ, вы казувате ми, богохульствуважъ, защото рекохъ, Сынъ Божій сьмъ?» Иоан. 10; 36—39.

Извѣстно е че Иисусъ Христосъ ся е хваналъ, турилъ ся подъ испьтъ и ся е осждилъ като богохульникъ отъ Еврейскій-тъ Съвѣтъ, защото той прогласилъ себе си за Сынъ Божій. Чьленове-тѣ на този Съвѣтъ, които го довели при Пилата, казали: «Ный законъ имамы и по нашій-тъ законъ трѣба да умре; защото направилъ себе си Сынъ Божій», Иоанъ 19; 7. Прѣзъ врѣме-то на испьтъ-тѣ му, первосвященникъ-тѣ му казалъ: «Заклѣвамъ тя въ Бога живаго да ми кажешъ, ако си ты Христосъ Сынъ Божій». Ако тѣ да не бѣхж проумѣли ученія-та му върху този прѣдмѣтъ, той безъ смьнѣніе бы ги поправилъ. Ако той да е былъ просто единъ чьловѣкъ, и чьловѣкъ сѣ такавъ несправияемъ прѣвсходность, какъвто Ренапъ и Страусъ му приписватъ, той тутакси бы обявилъ че той е просто единъ чьловѣкъ, а не Сынъ Божій; И-

сусъ, обаче, отговорилъ на первосвященникъ-тѣ: «Ты рече; но казвамъ ви: отъ сега ще видите сына чьловѣческаго че сѣди отдѣсно на снѣж-тѣ, и че иде на облацы-тѣ небесны». Первосвященникъ-тѣ проумѣ думы-тѣ му и раздра дрѣхы-тѣ си като каза: «Богохульствува», Мат. 26; 63—65.

10) Иисусъ е призовавалъ цѣлый-тъ свѣтъ да дойде при него.

Той призовавалъ невѣжы-тѣ да дойджтъ при него за знаніе, слабы-тѣ — за силѣ, обрѣменены-тѣ — за успокоеніе, грѣшны-тѣ — за прощеніе и умирающы-тѣ — за вѣченъ животъ, Мат. 11; 28. Иоан. 8; 12. 12; 46. 16; 33. 3; 14—21.

Той е заповѣдалъ на чьловѣцы-тѣ да ся отрежжтъ отъ вси чьки-тѣ си и мотъ за да станжтъ неговни ученици, да обычатъ него повече отъ башж си, майжж си, женж си и чада-та си, да положжтъ вси чьки-тѣ си надежды за вастояще-то и за бѣдѣще-то върху него самага, да ся подчиняжтъ на него-говж-тѣ волѣж, да ся посвятжтъ на него-говж-тѣ службѣ, и да го почитатъ тѣй както почитатъ Отца, Лук. 14; 26, 33. Мар. 8; 34—38. Иоан. 3; 18, 36.

Истина е че има други стихове въ Св. Писаніе въ които Христосъ говори за себе си като да е подчиненъ, въ единъ смьслъ, на волѣж-тѣ на Отца. Нѣма, обаче, никакво противорѣчіе междѣ тѣхъ, звѣсто послѣдны-тѣ стихове ся относятъ не на вѣчно-то му прѣвзвышеніе сѣ Отца, но на смиреніе-то му сѣстояніе, като е оставилъ небеснѣ-тѣ си славѣ и ся е подчинилъ на законъ-тѣ за да може да искупи оиѣзи, които сж были подъ законъ-тѣ. Това тѣлкованіе ся потвърждава отъ вси чьки-тѣ ученія на Вѣтхый-тѣ и на Новый-тъ Завѣтъ.

Никой, прочее, не може да отрече че Иисусъ Христосъ притязавалъ божественны свойства. Тогава, какъво да направимъ сѣ тѣзи притязанія? Да пріе-мемъ ли че тѣ сж истинны и че Иисусъ е былъ такъвъ за какъвто ся е обявилъ? Ако пріе-мемъ това, тогава трѣба да пріе-мемъ че и Христіанство-то, което Иисусъ Христосъ установи, е отъ Бога. Или да отхвърлимъ ли притязанія-та му и да отречемъ ли че той е былъ такъвъ какъвто е притязавалъ да е? Въ такъвъ случай, трѣба да го отхвърлимъ сѣвсѣмъ. Невѣзможно е да направимъ другояче. Какъ е възможно да му отдаваме почеть даже най-малкѣ, ако той безъ правдѣ е притязавалъ такавъ извѣпредиджъ почеть за себе си? Какъ е възможно да го почитамы даже най-малко, ако той самъ е направилъ или е допустилъ на други да направятъ такава лѣжливы изложенія за неговы-тѣ способности и достоинства? Това е невѣзможно! Можемъ ли да го почитамы за смиренъ, ако той дѣйстви-

телно е былъ просто чьловѣкъ, а при това е изисквалъ отъ чьловѣцы-тѣ да го почитатъ тѣй както почитатъ самага Бога? Не можемъ; но, напротивъ, трѣба да го отхвърлимъ като единъ низъкъ притязатель и недостойнъ за никаквъ почеть. Можемъ ли да го наречемъ несправияемъ, ако неговы-тѣ притязанія сж безосновны? Въ такъвъ случай трѣба да кажемъ че негово-то высокоуміе е было несправияемо. Ако Иисусъ Христосъ не е былъ дѣйствително видѣнна-та и животъ-тѣ на свѣтъ-тѣ, както ся е прогласилъ да е; ако той не е былъ нито Мессія, нито Сынъ Божій, нито сждія на свѣтъ-тѣ, то думы-тѣ му сж были лѣжливы, ученія-та му сж были една измама и цѣлый-тъ му животъ е было едно низколицеміе. Тогава, какъ е възможно да наречемъ такъвъ чьловѣкъ едно обожаемо лице? Но това е точно какъвто Ренапъ и ученици-тѣ му сж принудени да направятъ. Тѣ не можжтъ да отрежжтъ нравственія-тѣ прѣвсходность на Иисуса Христа, защото ако бы да ж отрежжтъ, тѣ не можжтъ никакъ да объяснжтъ чудесно-то му нравственно вліаніе върху свѣтъ-тѣ прѣзъ минжлы-тѣ 18 вѣка. Тѣ сж принудени още да пріе-матъ че Иисусъ е направилъ такыва притязанія какыто споменжхмы по-горѣ. Тѣ не можжтъ да отрежжтъ това; даже Страусъ пріема че Иисусъ е утвърдилъ за себе си сжществено онова, което Евангелисти-тѣ сж писали за него. Тѣ не щжтъ, обаче, да пріе-матъ че притязанія-та му сж истинны, и слѣдовательно сж принудени да го хвалжтъ и да го славжтъ като несправияемъ и обожаемъ чьловѣкъ, когото, ако отречемъ притязанія-та му, трѣба да считамы за най-голѣмый-тъ прѣлеститель, щото ся е появилъ нѣкога на земь-тѣ.

Иисусъ Христосъ ны принуждава чрѣзъ чудны-тѣ си притязанія или да го пріе-мемъ за божественъ Спаситель, или да го отхвърлимъ сѣвсѣмъ като низъкъ прѣлеститель.

Не е възможно, обаче, да го отхвърлимъ като единъ прѣлеститель. Ренапъ самъ казва че това е невѣзможно. Той утвърждава че поклоненіе-то на Христа не ще прѣстане никога, и че вси чьки-тѣ вѣкове ще прогласятъ че между сынове-тѣ чьловѣческы, никой по-великъ отъ него не ся е родилъ. Страусъ утвърждава че свѣтъ-тѣ не ще го отхвърли никога.

Това като е тѣй, ный трѣба да го пріе-мемъ не споредъ личны-тѣ си вѣображенія, но споредъ както самъ той ся е открылъ, и да вѣрвамъ че той е онова, което ся е обявилъ да е, сир. Божественный-тъ Спаситель на свѣтъ-тѣ.

ВЕНЕЗУЕЛА И ПАПА-ТА.

Църква-та и държава-та сж тѣла отдѣльны едно отъ друго, и по-добрѣ е служители-тѣ на едно-то да не ся мѣсятъ въ работы-тѣ на друго-то. Папа-та, обаче, мысли другояче, и постоянно ся старае да ся мѣси въ дѣла-та на държавѣ-тѣ. Той мысли че негова-та власть е по-голѣма отъ оиѣзи на вси чьки-тѣ свѣтскы владѣтели. Тѣзи неговы притязанія не ся туржтъ толкова въ дѣйствіе въ вастояще-то врѣме колкото е было въ минжло-то, но той пакъ притязавъ че има това право.

Република Венесуела у Южнѣ Америкѣ на послѣдно врѣме е отказала тѣзи притязанія на Папѣ-тѣ. Народно-то Събраніе на оиѣзи държавѣ е направило слѣдующій-тъ законъ:

«Понеже религіозна-та свобода ся е установила отъ държавны-тѣ законы на Републикѣ-тѣ, публично-то или частно-то исповѣданіе на коѣж да е религіѣ е свободно за всѣкого.» Другъ законъ изнекува отъ оиѣзи, които народно-то събраніе назначавъ за епископы и архиепископы, прѣди да ся прѣдставятъ при Папѣ-тѣ за потвърденіе, да ся заклѣватъ че ще защищаватъ конституцій-тѣ на Републикѣ Венесуелѣ и че ще почитатъ законы-тѣ на държавѣ-тѣ.

Папа-та, който никога не ся учи да ся съобразява съ обстоятелства-та, наскоро ся е опьталъ да назначи единъ Архиепископъ, безъ да ся съобразява съ този законъ. Прѣдсѣдатель-тъ на Републикѣ-тѣ, като ся научилъ за намѣреніе-то на Папѣ-тѣ, пратилъ на Народно-то Събраніе едно писмо, въ което той казва: «Като положеніе-то е таково, вси чьки-тѣ дипломатическы срѣдства за спокоженіе-то на неспоразумѣнія-та сѣ Папѣ-тѣ сж ся свършили. Затова азъ дързнувамъ да прѣдложжъ единъ законъ който да провъзгласи църкѣж-тѣ на Венесуелѣ независимѣ отъ Римскѣ-тѣ Епископійж. Азъ прѣдлагамъ, тоже, да заповѣдате щото священники-тѣ да ся избиратъ отъ народъ-тѣ, епископи-тѣ отъ църковны-тѣ священники, и архиепископы-тѣ отъ Народно-то Събраніе. По този начинъ ный ще ся повѣримъ на наредбы-тѣ на първобытнѣ-тѣ Църкѣж основанѣ отъ Господа нашего и отъ Апостолы-тѣ му. Такъвъ законъ не само ще рѣши за насъ църковный-тъ въпросъ, но, това рѣшеніе ще бѣде добръ примѣръ на Католическѣж-тѣ църкѣж въ вси чьки-тѣ държавы на Южнѣ Америкѣ. Политика-та на Римскѣж-тѣ църкѣж всѣкога прѣпятствува на Католици-тѣ въ старанія-та имъ къмъ свободѣж-тѣ и напѣдѣж-тѣ. Ако ный направимъ Венесуелскѣж-тѣ църкѣж независимѣ отъ Римскѣж-тѣ е-

пископий, образованый-тъ свѣтъ ще види въ това дѣло единъ здравъ и явнъ знакъ за възрожденіе-то на тѣзи държавъ.»

Въ отговоръ на тѣзи прѣдложенія, народно-то събрание незабавно одобрило и направило такъвъ законъ. Въ този законъ тѣ излагатъ че сѣ наблюдавали съ най-дълбоко незадоволство отказванія-та на Папскый-тъ Дворъ да ся съобразява съ праведны-тъ изискванія на народъ-тъ, и поддържатъ право-то на народъ-тъ да упражнява власть-тъ си като независимъ държавъ.

Тѣ прѣвъзгласяватъ че «не ся двоумить да освободятъ Венезуелскъ-тъ Церквъ отъ онѣзи епископий, която претендира че е непогрѣшимъ и всемогуща сила, която поглѣща жизненнъ-тъ силъ на единъ свободенъ народъ, убѣжденія-та на свѣсть-тъ му и стремленія-та му за бѣдѣще-то, които принадлежатъ на него като една часть отъ великъ-тъ чловѣческъ фамилийъ».

Лондонскый Рекордъ, като размышлява върху тѣзи дѣянія, казва: «Дѣло-то на прѣдседатель-тъ и на народно-то събрание у Венезуелъ е единъ отъ най-тъжки-тъ удары, които Папство-то нѣкога е приело въ Америкъ. Онова правителство отхвърля Римскый-тъ яремъ и въздига Католицы-тъ у Венезуелъ на положеніе-то на свободни и независими Церквъ. Освѣтъ това народно-то събрание възбранава обнародваніе-то или разнасяніе-то между народа на какъвто и да сѣ посланія или окръжны писма отъ Римъ, и установява свѣршеннъ свободъ и за всѣко друго вѣроисповѣданіе».

Сила-та на блага думы. — Колко силна е една олага и приятна дума! Тя може да извърши онова, което строгъ думъ, даже и удары, не могатъ да извършатъ. Тя може да смѣкчи строгый-тъ, да укроти свирѣпый-тъ и да утѣши наскърбены-тъ.

Дже и добытци-тъ, като волове, коніе и кучета, ако и да не знаятъ какво ся говори, разбиратъ дали съ благодѣтъ имъ ся говори или не.

Веднѣждъ единъ чловѣкъ натоварилъ кола-та си и ги подкаралъ прѣзъ улицъ-тъ. Товаръ-тъ былъ много тѣжкъ за конь-тъ, който не искалъ да върви по волѣ-тъ на господаря си. Чловѣкъ-тъ не былъ добръ. Той ся разсѣрдилъ и билъ конь-тъ си. Конь-тъ ся мѣчилъ и трудилъ да тегли кола-та, но не можѣлъ, или не искалъ да върви въ правый-тъ път. Съ кола-та имало и другъ чловѣкъ, който отишелъ при коня, потупалъ го по вратъ-тъ и благо му проговорилъ по имя. Конь-тъ подигналъ главъ-тъ си и втурчилъ очи-тъ си на него. Лице-то му ся виждало като да изражава тѣзи мысли: «Азъ ще върнѣ какъвто и да ми казвашъ *ты*, защото ты си благодѣтъ мѣне.» Тогава като ся напргнѣлъ той оттеглилъ кола-та толкова лесно, като че товаръ-тъ былъ много лѣкъ.

«Любовь-та на Духа Святаго». — Обычайте Духа святаго, който толкозъ вы обыча; *четете* повече за Него; *мыслете* повече за Него; *молете* ся на Него да просвѣти сѣрдца-та и умоветъ ви. Не ускърбявайте Го; не противете Му ся; не угасяйте влѣніе-то Му въ сѣрдца-та си.

ЖАЛѢНІЕ.

Еврей-тъ, при смъртъ-тъ на пріятелъ-тъ си и роднини-тъ си, правили чудны заявленія на печаль и на жалѣніе. Тѣ плачали, раздирали дрехы-тъ си, бѣили сѣ по грѣды-тъ, посипвали пепель на главы-тъ си, Ис. Нав. 7; 6, и лѣжели по земѣ-тъ, ходили боси, скубяли косы-тъ си и брады-тъ си, или ги стрижали, Езд. 9; 3. Иса. 15; 2, и правили свѣченія по грѣды-тъ си, или ги раздирали съ ногтѣ-тъ си, Лев. 19; 28. 21; 5. Іер. 16; 6. 48; 37. Врѣме-то на жалѣніе е бывало въобще 7 дѣня, 1 Цар. 31; 11-13; но то ся е продължавало или скѣсявало споредъ обстоятелства-та, Зах. 12; 10. Жалѣніе-то на смъртъ-тъ на Моисея и на Аарона ся е продължавало до 30 дѣня, Чис. 20; 29. Втор. 34; 8; а за Іаковъ-тъ до 70 дѣня, Быт. 50; 3.

Прѣзъ врѣме-то на жалѣніе-то имъ, близки-тъ роднини на покойный-тъ продължавали да сѣдятъ въ къщи-та си, и да постятъ, 2 Цар. 12; 16, или да ядѣтъ на земѣ-тъ. Храна-та, която тѣ сѣ ядѣли, ся е считала за нечиста, и даже тѣ сами-тъ минували за нечисти. «Жрѣтвы-тъ имъ ще имъ сѣ като хлѣбъ на сѣтующы; всички-тъ които ги ядѣтъ ще ся осквернятъ», Осія 9; 4. Лица-та имъ сѣ были покрыты и прѣзъ всичко-то това врѣме, тѣ не сѣ ся занимавали съ пищо, не сѣ прочитали книгъ-тъ на законъ-тъ и не сѣ правили обыкновенны-тъ си молитвы. Тѣ не сѣ ся прѣмѣнявали, не сѣ си дигали лѣгла-та, не ся открывали главы-тъ си, не сѣ ся брѣсали, не ся изрѣзвали ногтѣ-тъ, не сѣ отивали на банѣ и никого не сѣ поздравлявали. Никой не имъ е говорѣлъ освѣтъ ако тѣ сѣ говорили най-напргѣтъ, Іов. 2; 11-13. Пріятелѣ-тъ имъ въобще сѣ отивали да ги посѣтятъ и да ги утѣшатъ, Іоан. 11; 19, 39, като имъ донасяли хранѣ, 2 Цар. 3; 35. Іер. 16; 7. Тѣ сѣ ся качвали още на покрывъ-тъ на къщи-та си за да оплакватъ злощастіе-то си: «въ улицы-тъ си ще бѣдѣтъ опасани съ врѣтища; по къщны-тъ си покрывы и по стѣды-тъ си, всички-тъ ще възрыдаѣтъ, ще потѣжатъ въ плачъ», Иса. 15; 3. Іер. 38; 38. Жалѣно-то облѣкло у Еврей-тъ не е было опрѣдѣлено отъ законъ-тъ или отъ обычай-тъ. Ный само намирамы въ писаніе-то че тѣ сѣ имали обычай да раздиратъ дрѣхы-тъ си, обычай, който ся пазѣ и до днесъ; но сега тѣ раздиратъ само единъ малкъ часть колкото за обычай, 2 Цар. 13; 19. 2 Лѣт. 34; 27. Езд. 9; 3. Іов. 2; 12. Іоил. 2; 13. Въ старо врѣме прѣзъ жалѣніе-то си, тѣ сѣ ся облачали въ врѣтища, 2 Цар. 3; 31. 3 Цар. 21; 27. Есѣ. 4; 1. Пс. 35; 13. 69; 11.

Тѣ сѣ хващали съ наемъ жены за да оплакватъ мъртвѣцы-тъ и мѣжіе да свирятъ нѣкон орѣдія при погребеніе-то на богаты и отличны лица, Іер. 9;

17. Въ Мат. 9; 23 ный четемъ за еднѣ дружны свирачи при погребеніе-то на едно дванадесетъ годишно момиче. Всички, които срѣщали погребателно-то тържество, присѣдняявали ся съ него за нѣколко врѣме за да го придружатъ по пътя, като поносвали лонѣкога носило-то и като плачали заедно съ жалѣущы-тъ, Рим. 12; 15.

Нѣкои отъ Еврейскы-тъ обычаи на жалѣніе сѣ были пріеты въобще като приличны, а нѣкои за въ сегашны-тъ врѣмена ся видятъ като нелѣпы. Никой отъ тѣхъ не имъ ся е заповѣдвалъ отъ религіѣ-тъ, която повечето ги е ограничавала отколкото да ги насърдчава, Лев. 10; 6. 19; 27. 21; 1-11. Числ. 6; 7. Втор. 14; 1. Тѣ сѣ были установени-тъ обычаи на врѣме-то. Скърбъ-та намира нѣкакво утѣшеніе въ прѣобрѣщаніе-то на всички-тъ навицы въ обыкновенный-тъ животъ. Христیانство-то, обаче, умегчава скърбъ-тъ ни, като ни показва че тя произлазя отъ Небесный-тъ ни Отецъ, и че сама-та смъртъ на вѣрны-тъ му чада е врата-та прѣзъ коѣто тѣ влизатъ въ вѣчно блаженство, 1 Кор. 15; 53-55. 1 Сол. 4; 14-18. Отк. 7; 13-17. 14; 13.

НЕПРОМЫШЛЕННОСТЬ.

6.

Здравомыслящый-тъ Франклинъ е казалъ «даноци-тъ сѣ нанстинѣ твърдѣтъжки, но ако да нѣмаше другы даноци освѣтъ онѣзи които правителство-то налага, ный можемъ да ги платимъ. Има обаче много другы даноцы които ный налагамы сами на себе си, и които сѣ въ много случаи по тѣжки отъ правителственны-тъ даноцы. Лѣньность-та ни налага толкова тѣжки даноцы колкото правителство-то; гордость-та ни налага даноцы три пѣти по-тѣжки; и глупость-та ни — чѣтыри пѣти по-тѣжки; и отъ тѣзи послѣдны-тъ никакъ въ прѣобразованія въ политическо-то управленіе не може да ни освободи. Лордъ Рѣселъ, когато былъ министръ, отговорилъ на еднѣ депутацій отъ работницы, която го молила да намали даноцы-тъ имъ, така: «Вый ся оплаквате отъ даноцы-тъ, които правителство-то ви налага; но помыслете, какъ вы даноцы вый налагате сами на себе си. Вый иждивявате 50 миліона ан. лиры ежегодно за опивателны питіета. Никое правителство не бы дѣрзѣло да ви наложи такыва тѣжки даноцы какъ вый налагате сами на себе си. Вый имате силъ-тъ да намалите сами много нѣщо отъ даноцы-тъ си безъ да подавате нѣкое прошеніе за това на правителство-то.» Това не е ли така до нѣкѣдѣ въ всякъ земѣ?

Такыва оплакванія, ако и да си имать причины-тъ, много малко ще ни ползуютъ; тѣ не ще улучшатъ състояніе-то ни. Никой управител не сѣ толкова угнѣтителни и вредителни колкото тиранство-то на страсти-тъ. Чловѣци-тъ често ся лѣжатъ като приписватъ на другы бѣдность-тъ, която произлазя отъ тѣхнѣ-тъ лѣньность, расточительность и неумѣренность. Попріятно е да укорявамы другы-тъ за окаянно-то си положеніе отколкото да укорявамы себе си. Твърдѣ ясно е, обаче, че чловѣци-тъ, които живѣятъ безъ да ся грижатъ за бѣдѣще-то, и които иждивяватъ всичко що спечелватъ безъ да списываютъ нѣщо за бѣдѣщы нужды, приготвятъ сами бѣдность-тъ си. Онѣзи, които ся грижатъ

само за настояще-то, трѣба не само да страдатъ въ бѣдѣще. Кадежда може да има за единъ чѣкойто казва: «Нека ядемъ и да зашто утрѣ ще умремъ.»

Когато разгледамы колцина бѣдны-тъ классове ся задоволя настоящы-тъ си наслажденія и грижатъ за бѣдѣщы-тъ си пуж, почти ся отчайвамы за улучш на тѣхно-то състояніе. Ный не обаче, да ся отчайвамы. Първо, чѣто отъ тѣхъ, ако ся стараѣтъ дѣно за тѣзи цѣль, ще спечелва ста за да списываютъ по нѣщо пуждно врѣме въ бѣдѣще. До чилища-та ся умножаватъ и ушенствуватъ, и до като всякакъ свѣдѣнія ся обнародватъ, хора ся научатъ какъ да употребява да злоупотрѣбаватъ печалбы-тъ като изучаватъ Евангеліе-то, тѣ научатъ да живѣятъ по-умѣрен добродѣтеленъ и по-религіозенъ вѣтъ. Такыва прѣобразованія не извършатъ изведнѣждъ. Обществъ тѣ напргѣдокъ вынѣгы бѣва ме Колко медленно цивилизація-та ствувала за улучшеніе-то на сніе-то на чловѣчество-то! Едѣло поколѣніе ся счита за единъ исторіѣ-тъ на цивилизацій-тъ. чѣ-то народи сѣ были принудени бѣйтъ прѣзъ вѣкове за да придѣ за себе си право-то да сѣществъ като единъ независимъ народъ. чѣ отъ три вѣкове на гоненія и ченичества сѣ были потрѣбны з становленіе-то на Христیانство-два вѣка на междоусобны войны становленіе-то на начала-та на Імацій-тъ. Освобожденіе-то на тѣ отъ феодальнытъ (спаси) деспотизмъ ся е извършило е слѣдъ нѣколко вѣкове на дългы снія. Отъ врѣме-то когато Англіѣ сѣ ся бѣили като дивацы, или отъ врѣме-то когато всички-тъ тѣни сѣ ся купували и продавали то добытъкъ до сега, колко вѣко ся измѣнили, но колко голѣмы изнія сѣ станѣли! Нека прочее ни не ся отчайва; ако смы вѣрни и стоянни въ усилія-та си, ный не менно ще напргѣдемъ, ако и медѣ Наши-тъ усилія не сѣ суетны; та ни и внуци-тъ ни ще поженѣ нова което ный смы посѣли.

Помни вынѣгы че работа-та е отъ условія-та на сѣществованіе-то

Врѣме-то е златно; не пропуска еднѣ минутъ напраздно, но употребай всякъ еднѣ въ ползѣ.

Прави на всички-тъ чловѣцы което ты искашъ да ти правятъ.

Никого не отлагай за утрѣ което можешъ да извършишъ днесъ

Никого не заповѣдай на другы направи онова което ты самъ мож да направишъ.

Никого не пожелавай чуждо пѣ

Никого не мысли за едно какво нѣщо да е толкова ничтожно щѣ не заслужа вниманіе-то ни.

Никого не иждивявай повече отъ кото печелишъ.

Не расточавай, но произвождай.

Нека единъ строгъ порядѣкъ да правява дѣйствія-та на животъ-тъ

Учи ся прѣзъ врѣме-то на животъ си да правишъ много добрини.

Работи до послѣднѣ-тъ минутѣ сѣществованіе-то си.

ИЗВѢСТІЕ.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Понеже първа-та година на Седмична-та Зорница наближава да ся свърши, Редакторътъ-тъ желае да изрази признателностъ си, първо, на сътрудници-тъ си Г-да Цановъ и Димитровъ за добри-тъ имъ услуги; второ, на почитаеми-тъ си Настоятели за усърдни-тъ имъ старания за разпространение-то на Зорницата; и трето, на харош-тъ за добрый-тъ му приемъ на листъ-тъ. Число-то на спомоществователи-тъ се надмнѣло очакваніа-та ни, и пріятелскы-тъ писма, които сме пріемали отъ разны мѣста, ни насържаватъ въ прѣдпріятіе-то ни. Зорница ще ся издава прѣзъ идущъ-тъ години на сѣщъ-тъ цѣнѣ, т. е. едно бѣло меджидіе и половина. Спомоществованія ся пріиматъ само до край-тъ на Юний и до край-тъ на Декемврий. Тѣ могатъ да ни ся испращатъ въ полициѣ, въ грулѣ, въ пощенскы тиборы и въ кайме; но ний не можемъ да пріемамы тиборы и каймета за повече отъ текущъ-тъ имъ цѣнѣ въ Цариградѣ. Настоятели-тъ ни трѣбва да внимаватъ на това. Понеже текущъ-тъ цѣны на разны пары не сѣ еднакви на всѣхъ-тъ лѣзъ държавъ-тъ, ний извѣстяваме че по настоящему цѣна-та на вѣстникъ-тъ въ тиборы ще е 32 гроша, а въ кайме 35 гроша. Лира-та ще ся пріима за 103 гроша. Въ мѣста-та дѣто имамы настоятели, цѣна-та за единъ годишъ-тъ е 5 гроша повече за онѣзи, които искатъ да имъ ся испраща листъ-тъ въ особнѣхъ врьскѣхъ. Тѣзи 5 гроша сѣ за особнѣхъ-тъ трудъ въ свързване-то и испращаніе-то на такыя листовѣ. Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листовѣ ся испращатъ въ единъ врьскѣхъ, не ще ся изискуватъ 5-тъ гроша въ прибавленіе, ако и да има и други настоятели въ сѣще-то мѣсто. Спомоществованія-та трѣбва въ всѣкой случай да ся прѣдплатены. Това правило ще ся държи строго. Всѣкой, който иска, може да стане настоятель; и който ни събере и испрати деветъ или повече спомоществованія, има право да издава си себе си единъ листъ. Нѣкои отъ настоятели-тъ ни сѣ искали да печатни имѣ-то на всѣкой спомоществователь на листъ-тъ му. Това щѣше да е добро, ако да бѣхмы въ състояние да го направимъ, но ний не можемъ да извършимъ това, безъ да увеличимъ цѣнѣ-тъ на вѣстникъ-тъ. Освѣнъ десяти-тъ, обаче, ний ще испращама по единъ особнѣхъ листъ на всѣкой настоятель, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, по два на всѣкой който ни испрати повече отъ 25, по три на всѣкой който ни испрати повече отъ 50, и по четири на всѣкой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія. Писма и спомоществованія за Зорницата трѣбва да ся испращатъ до Редакціи-тъ въ Американъ Ханъ, а не до Агопчанъ Ханъ.

ПРОГРАММА

НА

СЕДМИЧНА-ТА ЗОРНИЦА

за 1877.

Зорница-та строго ще слѣдва сѣщъ-тъ програмѣ прѣзъ идущъ-тъ години, която е слѣдвала и прѣзъ настоящъ-тъ. Но понеже нѣкои ся оплакватъ че не сме обнародвали новины отъ Българіи, то за насъ-тъ ще пълнимъ единъ-два стълба на листъ-тъ си съ такыя новины; и за да можемъ да сторимъ това, ний поканваме пріятели-тъ да ни снабдяватъ съ свѣдѣнія. Ако не можемъ да въстѣяваме допискы-тъ имъ цѣлы, ний съ благодареніе ще извлечемъ отъ тѣхъ онова което ще бѣде най-интересно за читатели-тъ. Ний много по-прѣпочитамы свѣдѣнія които ще насържаватъ народъ-тъ въ похвалны-тъ му старания за подобрене-то на състояние-то си, нежели оплакванія, които насържаватъ и обезсърчаватъ народъ-тъ, безъ да му приносатъ сѣщъ-тъ ползъ. Койкото за политическы-тъ новины, ний ще ся стараемъ да обнародваме най-достовѣрны свѣдѣнія за дѣйствително-то състояние на политическы-тъ свѣтъ. Като пріятелъ на читатели-тъ си, ний обичамъ да

обнародваме такыя новины които ще ги зарадуватъ; но като безпристрастны вѣстники, ний трѣбва да обнародваме каквото става, било то пріятно или непріятно на насъ и на читатели-тъ ни. Ний ся надѣваме, обаче, да обнародваме прѣзъ 1877 такыя новины, които ще бѣждатъ много пріятны и на насъ и на читатели-тъ ни. Дано бѣде тѣй!

Редакторъ-тъ съ удоволствіе извѣстява на спомоществователи-тъ на Зорницата че Г-да Димитровъ и Цановъ ще бѣждатъ неговы сътрудници и прѣзъ идущъ-тъ години; и че и нѣкои други лица благосклонно сѣ ся обѣщали да доставятъ по нѣколко членове върху особны прѣдмѣты.

Г-жа Ригезъ ще слѣдва, ако здравіе-то ѝ позволи, да пише писма за майкы-тъ.

Г-жа Вошбъриъ ще пише нѣколко писма за мамы-тъ.

Д-ръ Лонгъ ще достави нѣколко членове върху естественны-тъ науки.

Профес. Панаретовъ, който прѣди малко посѣти Европѣ, ще ни достави нѣколко писма върху народы-тъ и мѣста-та, които е посѣтилъ.

Г-нъ Груевъ отъ Пловдивъ, Г-нъ Михайловскій, Г-нъ П. Ивановъ и Д-ръ Вошбъриъ тоже благосклонно сѣ ся обѣщали да напишѣтъ по нѣколко членове за Зорницата.

Ний ся надѣваме че нѣкои други отличны Българи и нѣкои отъ Американскы-тъ ни сътрудници такожде ще пріематъ поканване-то ни да напишѣтъ по нѣколко членове за Зорницата, и че ще можемъ наскоро да явимъ и тѣхны-тъ имена въ листъ-тъ си. Накъсо, ний ще ся стараемъ съ всѣкы-тъ си силы да направимъ Зорницата-та достойна за добрый-тъ приемъ, който тя вече е посрѣщила отъ народъ-тъ, и сѣрдечно молимъ всѣкы, които одобряватъ прѣдпріятіе-то ни, да ся стараятъ за умножаваніе-то на спомоществователи-тъ ѝ.

МѢСЕЧНА-ТА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, която е едно періодическо списаніе назначено особно за млады-тъ, ще слѣдва да ся издава и прѣзъ идущъ-тъ години. Цѣна-та ѝ за единъ годишъ-тъ е 5 гроша чисти пары, т. е. една четвъртъ отъ бѣло меджидіе. Горѣспоменѣти-тъ закони за Седмична-та Зорница ся относѣтъ и за Мѣсечна-та.

Д-ръ Ригезъ ще слѣдва да достави по единъ пѣсень заедно съ ноты-тъ за всѣкой брой.

Съ по-мнѣжъ-тъ пощѣхъ пратихмы по единъ брой отъ Мѣсечна-та Зорница на всѣкой спомоществователь на Седмична-та Зорница, който вече не ѣхъ пріима, и го молимъ да ѣхъ прѣгледа ѝ, ако обича, да ѣхъ подпише като даръ за новъ годишъ за чада-та си, или за братія-та и сестры-тъ си, или за млади-тъ си роднины. Тя ще имъ приноси прѣзъ години-тъ и ползъ и удоволствіе.

НѢКОЛКО ДУМЫ КЪМЪ НАСТОЯТЕЛИ-ТЪ.

За успѣхъ-тъ на Седмична-та Зорница прѣзъ тѣзи години ний сме задѣлены особено на вашы-тъ старанія, и затова ся обръщамы къмъ васъ за помощъ и прѣзъ идущъ-тъ години.

Прѣзъ Декемврий ний ще прождамы на велико отъ васъ по нѣколко особны листовѣ отъ Сед. Зорницата, които вы молимъ да испращате по окръжны-тъ села дѣто оже нѣма спомоществователи.

За да знаемъ колко листовѣ да почнемъ да печатимъ прѣзъ идущъ-тъ години, ний молимъ всѣкого одного отъ васъ да ни яви най-късно до Рождество Христово, около по колко листовѣ ще иска.

Редакторъ-тъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

КОНФЕРЕНЦИЯ-ТА.

Слѣдующе-то извлечамы отъ Таймсъ: Прѣди 2-3 седмици ся казваше че дѣло-то на Англіи е първо, да поддържа миръ-тъ въ Европѣ, и второ, като единъ спомогателнѣхъ мѣрѣхъ, да улучи състояние-то на Султановы-тъ подданины въ Босніи, Херцеговинѣхъ и Българіи. Сега ся научихмы че обратно-то е истинскы-тъ редъ за

разглеждане-то на този въпросъ, т. е. че увеличеніе-то на разстрѣсны-тъ области е първостепенно-то условіе за поддържаніе-то на миръ-тъ въ Европѣ. Ако не ся зематъ мѣрѣхы за придобываніе-то на едно здраво порожителство че това ще ся извърши, миръ не ще има. Слово-то на Русскы-тъ Императоръ въ Москва ся сно върху този прѣдмѣтъ. Военны-тъ приготовления, които го подслѣдвахъ, показватъ че това слово не е съдържало празны заплашванія. Императоръ-тъ е обѣщавалъ че Руссія не може вече да търпи излаганіе-то на окаяны-тъ жители въ сѣвернѣхъ Турціи на своеволно и жестоко управленіе, и че ако и да ся трудѣ да съдѣйствува за улученіе-то имъ чрѣзъ миролюбивы средства, той ще работи самъ, ако тѣзи средства не сподучѣтъ. Онова, което сме ся научили отъ тогава насамъ, показва че той наистинѣхъ е бѣлъ най-ревностенъ въ старанія-та си за да придобие едно таково миролюбиво прѣустройство на разваленны-тъ области, щото война-та да ся избѣгне. Сега вече е ясно че едно справедливо управленіе трѣбва да ся установи мргомъ, или Руссія че го извърши силомъ; и цѣла Европа днесъ е съгласна че Руссія може да ся оправдае въ това, така щото никоя Сила да не бѣ ѝ ся въспротивила. Ако конференція-та не сподучи да въведе значителны прѣобразованія въ смутены-тъ области, война-та ще ся почне между Руссіи и Турціи. Ний не можемъ да изложимъ подробно слѣдствія-та на такъвъ единъ борбѣ. Тя може да не ся свърши скоро, освѣнъ ако Турція излѣзе по-слаба отъ колкото въобще ся мысли, и не ще да ся прѣувеличеніе ако кажемъ че слѣдствіе-то на вѣрно ще бѣде скѣсяваніе на власть-тъ на Султана надъ Сѣверны-тъ му области, скѣсяваніе, при което сегашны-тъ прѣдлагаемы отъ Англичанъ сѣхъ неизгнѣтны.

Установленіе-то на едно справедливо и достовѣрно управленіе въ смутены-тъ области трѣбва да бѣде главна-та цѣль на порожителны-тъ Силы. Пълномощны-тъ имъ пратеници ще могатъ ли да скроіятъ единъ планъ за извършване-то на това? Едно начертаніе на единъ планъ е било прѣдставено отъ странѣхъ на Руссіи, което не съдържа нищо толкова неумѣренно което да не заслужа разглеждане. Лордъ Сализбери може ли да го разиска съ Генер. Игнатіева съ надеждѣ да го направи така щото да може да ся одобри и отъ двѣ-тъ правителства? Може ли да ся убѣди Турція да го пріеме, ако ѝ ся прѣпорачи отъ сѣднѣнѣхъ Европѣ? Явно е че наша-та сила състои въ откровенны и пріятелскы прѣговоры. Ако това не докара съгласіе и стане война между Руссіи и Турціи, ний трѣбва да стоимъ настранѣхъ, като исповѣдамы че наша-та политика е бѣла несполучлива.

ЛОРДЪ САЛИЗБЕРИ.

Слѣдующе-то извлечамы отъ Лон. Таймсъ: Посѣщеніе-то на Лордъ Сализбери на Европейскы-тъ столицы е имало добро слѣдствіе. Отъ него той ся е научилъ за точны-тъ взглядове и намѣренія на чуждестранны-тъ правителства спрямо Источны-тъ работы. Сега вече е явно че Пруссія се остане вѣрна на сѣюзъ-тъ си съ Руссіи, отъ който тя никога отъ 60 години насамъ не ся е отклонила, и който сега ѝ е най-много нужденъ. Франція е тоже рѣшена да не ся сважда съ Руссіи, защото има нуждѣ отъ нейно-то пріятелство за въ бѣдѣхъ. Нѣма никаквы причины за вѣрваніе че нѣкое ново обстоятелство ще може да измѣни рѣшенія-та на тѣзи Силы. Въ случай на нѣкое злощастіе за Русскы-тъ войскы или на нѣкое затрудненіе на Русскы-тъ политика, и Пруссія и Франція драговошно ще поднесѣтъ помощъ-тъ си на Петербургскы-тъ Кабинетъ. Такова е прѣимущественно-то положеніе на Руско-то Правительство по причинѣхъ на непримиримы-тъ вражды между Германцы-тъ и Френцы-тъ. Италіанско-то Правительство ще земе сѣщъ-тъ нѣтъ, който Франція и Германія ще зематъ. Побужденія-та на Италіи не сѣхъ сѣщъ-тъ, защото тя не ся бои отъ нѣкой настоящъ непріятель, ако и Правительство-то да ся радва да има нравственнѣхъ подпоркѣхъ на двѣ великы противо-Палскы правительства въ случай на нѣкои смущенія, които може да произлѣзатъ отъ смъртъ-тъ на Пій IX. Италія, обаче, е ближенъ сѣздѣхъ на Турціи, и Италіанцы-тъ не съчувствуватъ съ Правител-

ство-то, което е докарало области-тъ на истокъ отъ Адриатическо-то море до положеніе-то въ което ся намиратъ днесъ. Остава Австрія, върху коікото дѣждатъ надежды-тъ на онѣзи, които бѣхъ сѣхъ въспротивили на Руссіи съ оружіе. Ако Англія трѣбва да има единъ сѣюзникъ въ случай на войнѣхъ, той трѣбва да бѣде Австрія, и военны-тъ мѣрѣхы по цѣлѣхъ Европѣ гледатъ на нейно-то вліяніе съ голѣмъ интересъ, понеже тя по географическо-то си положеніе, може да дѣйствува отъ всѣкы-тъ силы най-добрь противъ Руско-то вѣнствіе. Слабость-та и колебанія-та на Австрійскы-тъ политикѣхъ сѣхъ бѣли главна-та причина на настоящы-тъ опасности, и сега когато частъ-тъ за едно конечно рѣшеніе е дошълъ, не ся види че Австрійска-та Държава ще постѣпни различно отъ сѣздѣхъ-тъ си. Ако война-та доде, Австрія може да мысли за нуждно да занеме съ войскы-тъ си частъ отъ Турціи, и така тя може да осигури безопасность-тъ си и да поддържи достовѣрне-то си чрѣзъ средства, които не ще бѣждатъ омразны на никоіхъ частъ отъ народонаселенія-та ѝ. Но тя не ще обяви войнѣхъ противъ Руссіи. Слѣдователно практично-то рѣшеніе на мѣжпотіи-тъ въ Истокъ зависи твърдѣ много отъ Руссіи и отъ Англіи. Хора-та въобще ся сѣмѣватъ за споразумѣніе-то на тѣзи двѣ Државы, но тѣ могатъ да ся споразумѣятъ, ако искатъ.

ПРѢОБРАЗОВАНІА ЗА БЪЛГАРІИ.

Тѣзи дни единъ планъ на прѣобразованія за въ Българіи, ся е обнародвалъ въ *Стамбулъ* и въ *Kurie d' Oriant*, които го заематъ отъ *Gazette de Cologne*. Той цѣлъ да ся поднесе на Конференціи-тъ за разглеждане. Слѣдующе-то е едно скратеніе отъ него.

Българія ще образува единъ самоуправляемъ область въ Турскы-тъ Државѣхъ; тя ще състои отъ вилаеты-тъ Дунавскыи и Софійскыи, отъ санджацы-тъ Пловдивскыи и Сливненскыи и отъ Българскы-тъ окръжія въ Македоніи.

Административно-то раздѣленіе ще стане на Кантоны (мюдюрюцы) съ едно срѣдно число жители отъ 5 до 10,000 души. Сѣществующе-то раздѣленіе ще ся поддържа, но нови Кантоны ще могатъ да ся образуватъ, ако сѣществующи-тъ сѣхъ твърдѣ малкы; въ новосъставены-тъ Кантоны, обаче, ще ся внимава да ся отдѣлятъ Христіанскы-тъ отъ Мусульманскы-тъ. Кантоны-тъ ще имать едно обширно самоуправленіе и ще ся занимаватъ, безъ да могатъ върховны-тъ власти да имъ ся мѣсятъ, съ расхвърляніе-то на даноцы-тъ, съ построеніе-то и поддържаніе-то на ближны-тъ пѣтища, на полициѣхъ-тъ, и пр. За тѣзи цѣлы, жители-тъ, безъ различіе на вѣроисповѣданіе, ще избѣрѣтъ единъ Кантонскы Свѣтъ, състоющъ отъ прѣдставители-тъ на общины-тъ.

На чело на Свѣтъ-тъ и на Кантонъ-тъ ще ся постави единъ мюдюринъ, избранъ отъ главный-тъ управитель измежду двамъ подгласници назначены по единъ избирателенъ начинъ отъ Кантонскы-тъ Свѣтъ. Мюдюринъ-тъ ще бѣде прѣдставитель на Кантонъ-тъ и оружіе на власть-тъ. Кантонъ-тъ ще образуватъ санджацы, на които управители-тъ (мютесарифы) ще ся избѣрѣтъ за едно доста дълго врѣме отъ Портѣхъ-тъ, съ съгласіе-то на Силы-тъ.

Чиновници-тъ ще бѣждатъ Христіани или Мусульмани, споредъ по-голѣмъ-тъ частъ на жители-тъ на мютесарифи-тъ; тѣ ще бѣждатъ прѣдставители-тъ на главный-тъ управитель, и тѣхна-та длѣжностъ ще състои въ поддържаніе-то на порядѣхъ-тъ, и въ надзираніе-то на мюдюри-тъ и свѣтници-тъ на Кантоны-тъ.

Всѣкой мютесарифинъ ще ся спмага отъ единъ Канцеларій и отъ единъ Свѣтъ съставенъ отъ 4 членове, избрани отъ главный-тъ управитель измежду подгласници-тъ прѣдставлены отъ Кантоны-тъ и отъ градскы-тъ свѣтници.

Полиція-та ще ся съставлява отъ туземцы, които ще принадлежатъ на това или онова вѣроисповѣданіе, споредъ съразмѣрность-тъ на Христіаны-тъ и на Мусульманы-тъ въ Кантоны-тъ.

На чело-то на Българіи ще има единъ главенъ управитель Христіанинъ, който да познава мѣстны-тъ языкъ и назначенъ за 5 години споредъ единъ начинъ който ще ся опрѣдѣли отъ Портѣхъ-тъ и отъ порожителны-тъ Силы. Той ще прѣдставлява вър-

ховниж-та власть; той ще бжде посредник-тъ между област-та и главно-то правителство; той ще има право да употребява народниж-та стража за поддржане-то на порядок-тъ.

Главный-тъ управитель ще ся спмага отъ едно събрание съставено отъ представител-тъ на Кантоны-тъ съразмѣрно съ число-то на жители-тъ. Това събрание ще засѣдава по единъ мѣсець всяка година въ градъ-тъ избранъ за сѣдалище отъ главный-тъ управитель. То ще ся занимава съ всички-тъ въпроси които ся касайтъ до област-та. То ще опрѣдѣли единъ постоянниж комисіи, които заедно съ началници-тъ на разни-тъ религиозни общины, ще спмага въ администраціи-та на главный-тъ управитель. Народно-то събрание ще може да прѣдлага измѣненія въ тѣзи наредбы; но тѣзи измѣненія ще трѣбва да ся одобритъ отъ Портъ-та съгласно съ поручителны-тъ Силы. Правосѣдіе-то ще ся упражнява приврѣменно отъ мюдюринъ-тъ и отъ съвѣтъ-тъ му; и главный-тъ сѣдалища ще служатъ за апелативны.

Раздори-тъ, които може да ся появятъ въ разни-тъ религиозни общины, ще ся сѣдятъ отъ церковны-тъ сѣдалища; а всички-тъ други раздори ще ся сѣдятъ отъ общинскы-тъ сѣдалища. Сѣдин-тъ, Христіани или Мусуломани, ще даватъ прѣсѣдаж споредъ Отоманскы-тъ кодексы.

Гражданскы и прѣстѣпническы (криминалы) сѣдалища ще ся установятъ въ всички-тъ сѣдалища. Половина-та отъ сѣдин-тъ ще ся избиратъ отъ главный-тъ управитель измежду прѣдложены-тъ подгласни-цы отъ Кантоны-тъ; а друга-та половина ще ся избира отъ Народно-то Събрание измежду подгласни-цы-тъ прѣдставены отъ управитель-тъ.

Служба-та на сѣдин-тъ е приврѣменно опрѣдѣлена за единъ годинъ, но тя ще може да ся продължава до три години. Прѣсѣдатель-тъ и членове-тъ на апелативны-тъ сѣдалища ще ся опрѣдѣлятъ отъ Портъ-та съ съгласіе-то на Силы-тъ.

Българскы-тъ языкъ ще бжде официал-ный-тъ языкъ на област-та. Въ смѣсенны-тъ Кантоны и Турскы-тъ и Българскы-тъ языкъ ще имать равни права.

Церквы-тъ, джамии-тъ, училища-та и болници-тъ ще принадлежатъ на настоящи-тъ имъ притяжатели.

Свобода-та на вѣроисповѣданіе и на общо-то образование е единъ основенъ законъ.

Приходъ-тъ на Турско-то правителство отъ десятицы-тъ и пр. е опрѣдѣленъ за 5 години споредъ срѣдній-тъ приходъ прѣзъ послѣдны-тъ 10 години. Областно-то събрание ще расхвърля число-то на даноцы-тъ между разни-тъ Кантоны, които, отъ свои странъ, ще опрѣдѣлятъ начинъ-тъ за събиране-то имъ.

Сума-та на тѣзи даноцы, отъ които като ся извадятъ разности-тъ за управленіе-то и за правосѣдіе-то, ще ся вноса въ Отоманскъ-тъ банкъ; и ти може да ся употребѣи за исплащаніе-то на държавны-тъ дългове.

Турскы-тъ войски ще държатъ гарнизонъ само въ крѣпости-тъ и въ нѣкои градове назначени отъ Портъ-та и отъ Силы-тъ.

За поддржаніе-то на порядокъ-тъ ще ся образува една народна стража, въ които Христіани-тъ ще имать Христіанскы чиновники и Мусуломани-тъ — Мусуламаны, но въ ней всички-тъ ще имать сѣщи-тъ права.

Главный-тъ Управитель ще бжде главный-тъ началникъ на народниж-та стража. Планъ-тъ на прѣобразованія-та ще ся турѣи въ дѣйствиѣ съ помощъ-та на единъ достаточенъ военнъ силъ за да възбрани вслѣдствы безредицы; надзоръ-тъ за исполненіе-то имъ ще ся повѣри на единъ между народниж комисіи на които членове-тъ ще наблюдаватъ отблизо, поне единъ мѣсець прѣзъ годинъ-та, избирания-та, гражданско-то управление и управленіе-то на правосѣдіе-то.

Г-НЪ БРАЙТЪ ВЪРХУ ЛОРДЪ САЛИЗБЕРИ И КОНФЕРЕНЦІИ-ТА.

Г-нъ Брайтъ въ слово-то си което изрекълъ на 22 минѣлаго въ Бирмингемъ като споменува за конференціи-та, казва:

Нека ся надѣваме, и нека ся молимъ, щото усилия-та, които сж ся направили, тѣй искрено, азъ вѣрвамъ, отъ Рускы-тъ Императоръ както и отъ Правителство-то на

тѣзи земѣ, да ся увѣличаѣтъ съ сполукомъ. Дано буре-та, която ны заплашва, да прѣмине, и тишина-та пакъ да прѣобладаетъ на скоро. Както знаете, наше-то Правителство е испратило особенъ посланикъ въ Ц/градъ. Лордъ Сализбери е человекъ противъ когото има много пѣщо да ся каже, и много пѣщо може да ся каже честно въ неговъ ползъ. Може-бы това е истина за повечето отъ насъ. Но относительно до тукашнѣ-тъ му политикъ, азъ съмъ съгледалъ въ ней прѣзъ много години — и азъ съмъ бѣлъ надъ него и съмъ былъ противъ него прѣзъ много години въ камаръ-тъ на Народны-тъ Прѣдставители — нѣщо което азъ быхъ нарекълъ едно неблагоприятіе, което е было злостно и вредително. Отъ другъ страна, азъ съмъ видѣлъ въ поведѣніе-то му, като Индійскы Министръ, голѣмъ свободолюбивостъ и голѣмо расположение да направи онова, което той мысли за праведно. Азъ ся надѣвамъ че той ще остави неблагоприятіе-то си за тука, и че когато пристигне въ Ц/градъ, той ще употребѣи свободолюбивостъ-та си, правдолюбіе-то си и остроуміе-то си. Азъ ся надѣвамъ че той ще принесе най-голѣмъ-тъ услугъ на земѣ-та си и най-высокъ-тъ почетъ на себе си чрѣзъ извършваніе-то на длъжностъ-та, която е прѣдпріелъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ Недѣлѣ Лордъ Сализбери, Англійскы-тъ извъреденъ пратеникъ, и придружници-тъ му, сж были прѣдставены на Султанъ-тъ въ палатъ-тъ на Долмабаче отъ Съръ Хенри Еліотъ. По послѣ, Лордъ Сализбери е ималъ частни ауденціи отъ Султанъ-тъ, която траяла половинъ часъ. Въ тѣзи ауденціи само Съръ Хенри Еліотъ и Г-нъ Сяидисънъ, первый-тъ драгоманъ на Англійско-то посолство, сж присѣтствували.

Единъ телеграмъ отъ 27 минѣлаго отъ С. Петербургъ казва: «При празднуваніе-то на военный-тъ отрядъ Св. Георги, Русскы-тъ Императоръ поздравилъ войски-тъ и изразилъ надеждъ че тѣ ще заслужатъ този отрядъ, ако обстоятелства-та имъ дадѣтъ случай.» Въ настоящъ-тъ минутъ, тѣзи думы на Н. Величество сж доста значителны.

Нова-та Конституція съ парламентарны учреждения и разны прѣобразованія за всички-тъ Турскы владѣнія, ся е поднесла на Султанъ-тъ за да ся подтвърди отъ него съ царско прадѣ. Въ недѣлѣ Министерскы-тъ Съвѣтъ е ималъ засѣданіе на В. Портъ, въ което е разгледалъ начинъ-тъ по който тѣзи Отоманска грамота (Хатъ) трѣба да ся обнародва.

Гръцко-то население отъ Пловдивскъ-та область испратило двама прѣдставители съ едно прошеніе до 6-тъ поручителны Силы, въ което ся протестува срѣщо даване-то на особенны правдини на Българи-тъ. Л. Хералдъ казва че прѣдставители-тъ подали сѣщо-то прошеніе на всички-тъ посланици, които ги приели твърдѣ ласкаво. Съръ Хенри Еліотъ ся разговарялъ съ тѣхъ повече отъ половинъ часъ; Контъ де Бургоанъ, Френскы-тъ посланикъ, имъ казалъ че Гръция не е въ опасность, но тѣ като ся помѣчили да поправятъ географическа-та му грѣшкы, той нищо не имъ отговорилъ; а Генералъ Игнатіевъ ги увѣрилъ че той въ нѣкой официаленъ документъ не е употребилъ думъ-та Българіи.

Г-нъ Братіано, братъ-тъ на Романскы-тъ главенъ Министръ, тѣзи дни е пристигналъ въ Ц/градъ отъ Букурещъ съ особено посланіе. Той е придруженъ отъ Г-нъ Кантакузена, единъ отъ отличны-тъ бывши Романскы Министры.

Въ Недѣлѣ, Григоріанскы-тъ Арменскы Патріархъ, е ималъ свидѣніе на Френско-то посолство съ Контъ де Шодорди, Френскы-тъ извъреденъ пратеникъ. Въ послѣдникъ, той посѣтилъ Лордъ Сализбери и ималъ половинъ часъ разговоръ съ него.

Дунавскы-тъ валия телеграфисва на 26 минѣлаго до В. Везиръ слѣдующе-то:

Рускы агенти ся трудятъ да накаратъ нѣкои Българи живущи въ Букурещъ и нѣкои лица въ самъ Българіи, да дойдатъ

въ Ц/градъ, съ цѣль да подадѣтъ единъ адресъ на конференціи-та, за да искатъ Руско военно занеманіе, подъ прѣлогъ че тѣ не могатъ да имать повѣренность въ исполнение-то на прѣдлагаемы-тъ прѣобразованія. Азъ не вѣрвамъ че ще ся намѣри нѣкой честенъ Българинъ въ Дунавскы-тъ вилетъ, който да иска да прѣдприеме това посланіе. Но възможно е щото нѣкои лица съ нищоженъ характеръ да ся прѣдставятъ за минимы прѣдставители.

Видинскы-тъ управитель телеграфисва до В. Везиръ че на 26 минѣлаго 12 Сърби вѣзли прѣзъ нощъ-та въ качъ-тъ на единъ Българинъ първенецъ въ село-то Толойдж (Българдическа каза), когото мѣчили съ огнь, били го и ограбили качъ-тъ му. Единъ чиновникъ, който ходилъ въ това село да испита работъ-та, намѣрилъ че този първенецъ оиѣтелъ.

Едно царско прадѣ унищожавя гюмуркы-тъ на произвенія-та на памучны-тъ фабрики, които ся намиратъ изъ Държавъ-та.

Г-нъ Гладстонъ, бывший-тъ главенъ министръ въ Англіи, който прѣди нѣколко мѣсеци бѣше издалъ единъ брошуркъ «Върху свирѣства-та въ Българіи», е написалъ въ послѣдно врѣме единъ членъ въ ползъ на Елинско-то царство, който ся е обнародвалъ въ едно Англіис. періодическо списаніе. Въ него той поддръжа че Елини-тъ сж напѣдвали много отъ освобожденіе-то си насамъ, и че тѣхны-тъ границы трѣбва да ся поправятъ като имъ ся устѣпни Тесалия и Ипиръ.

Англіискы-тъ консули въ Бѣлградъ, Босна-Сараево, Русчукъ и Солунъ ся намиратъ сега въ Цариградъ. Тѣ сж были по-выкани нарочно въ столицъ-та за да дадѣтъ подробны свѣдѣнія на Лордъ Сализбери върху положеніе-то на работы-тъ въ Турціи.

Минѣла-та седмица 9 табуръ войска сж ся испратили отъ тука за Варна, Суджъ, и Трапезонъ.

Порта-та е извѣстила на чуждестранны-ты посолства и консулаты че изнасяніе-то на храны-тъ отъ Ерзерумскы-тъ вилетъ ся запрѣтѣва за сега.

Виенскы-тъ дописникъ на Таймсъ бѣлѣжи че Руссія е съобщила на посланици-тъ си по вѣнъ въ единъ окрѣжнъ депешъ 11-тъ точки, които че прѣдложи въ конференціи-та, и които ный обнародвахмы въ по-минѣлны-тъ брой на «Зорницъ». Като средство за тураніе-то въ дѣйствиѣ на тѣзи точки, Руссія прѣдлага военно-то занеманіе на една часть отъ Турціи, като призовава и други-тъ Силы да зематъ участіе въ него. Ако тѣ, обаче, откажатъ, Руссія ще земе исполненіе-то на прѣдлагаемы-тъ прѣобразованія въ раѣ-тъ си. Колкото за Турскъ-та конституція, Руссія не мысли да ѣхъ разисква, а за Парижкы-тъ договоръ тя възражава че Турція сама, съ исполненіе-то на задѣлженія-та си да уллучи състояніе-то на Христіаны-тъ, го е обязана.

Единъ телеграмъ ся е пріелъ отъ военны-тъ комисари на поручителны-тъ Силы въ Сербіи, въ който тѣ извѣстятъ че вопрѣки прѣмиріе-то, Турскы-тъ военначальники накарали да ся изгонятъ Сърбы-тъ отъ село-то Салашъ, и зели двама плѣнници отъ тѣхъ, ако тѣ и да рѣшили че това село ще остане въ раѣ-тъ на Сърбы-тъ. Посолства-та въ Ц/градъ сж направили бѣлѣжкы за това на Портъ-та, и тя е телеграфисала на военны-тъ власти да поправятъ грѣшкы-та и за въ бѣдѣще да избѣгватъ подобны причины за оплакваніе.

Военны-тъ комисари въ Чернагоръ свѣршили посланіе-то си като опрѣдѣлили неутралны-тъ линіи върху Албанскы-тъ и Херцеговинскы-тъ прѣдѣлы. Тѣ заминали за Босна съ цѣль да ограничатъ Бошнашко-тъ възстаніе. По-голѣма-та часть отъ възстанници-тъ ся намира въ Ливно при Австрійскъ-та границъ.

Единъ телеграмъ отъ Агенціи-тъ Хавасть казва че «разговоръ-тъ на Лордъ Сализбери съ Князь Бисмарка е даалъ поводъ за е-

динъ взаимниж корреспонденціи Бланъ за интересы-тъ на миръ-тъ императоръ Александра и Царикъ Вилхелмъ.

Споредъ Берлинскы-тъ дописникъ на Таймсъ, Русскы-тъ войски, които да ся испращатъ къмъ югъ, къмъ на Декемвріа, ще бждѣтъ около души на рѣжъ Прутъ, готовы да ѣхъ имать. Русскы-тъ власти сж пригласили военны болници, които да могатъ имать 52,000 души болны или ранены-тъ болници сж въ Одессѣ и менчугъ. Романиа е пълна съ Русскы-ты болници които изучаватъ пѣтица-та лѣжватъ количество-то на храны-та ста-та, които може да послужатъ биваніе на войски-тъ.

Телеграмъ-тъ извѣстятъ че минетъкъ първо-то засѣданіе на единъ съставенъ «Народниж Конференція Источный-тъ въпросъ» станѣло въ Вѣтзи Конференціи ся намиратъ отличны и съ високо образование и жду които с и Г-нъ Гладстонъ, бѣ главенъ Министръ, и двама владѣны сѣдатели-тъ ѣ сж Уестминистер Дукъ и Лордъ Шафтсбери. Всички-то които съставляватъ тѣзи конференци были отъ нѣкое врѣме насамъ при Тур. правителство.

Англіискы-тъ вѣстници извѣстятъ работническы-тъ классъ въ Англіи наклоненъ напоследѣкъ да прави съпротивъ Правителство-то за да не с войнъ срѣщо Руссіи.

Отъ нѣкое врѣме насамъ Европе вѣстници пишѣтъ че между В. В. Митхатъ паша, прѣсѣдатель-тъ на аванъ-тъ Съвѣтъ, сѣществува въ сѣе относительно до новъ-тъ конст. Съвѣтъ паша, Министръ-тъ на Вѣдѣла, заповѣдалъ на Турскы-тъ по по вѣнъ, да опровергаѣтъ този сътъ безосновенъ.

Отъ двама-та подгласни-цы за Претель на Съдъ Държавы у Америкы

тѣла на частны-тъ Държавы, но по нѣ на нѣкои нередовности, конечно-шеніе на избиране-то ще стане отъ гресъ-тъ.

Единъ послѣденъ телеграмъ отъ извѣстятъ че Австрійскы-тъ полу-вѣстници усърдно настояватъ за избиране-то на единъ консервативнъ по-тъ обявватъ че съюзъ-тъ който ся жава да сѣществува между три-тъ вы, именно, Германиа, Руссія и Англіи, трѣба още да ся счита за логъ на миръ.

Англіискы-тъ Парламентъ ся свѣршилъ 27 Януаріа.

Прѣди нѣколко седмицы ный обнародванъ въ «Зорницъ» едно писмо отъ Кесимовъ отъ Търново като отговоръ смѣто на Единбургскы-тъ Господари дни пріехмы едно подобно писмо членове-тъ на Женско-то Дружество брово, което ный че прѣведетъ въ глѣискы и ще испратимъ въ Единбургъ.

ПОСЛѣДНИ НОВИНЫ ВЪРХУ КОНФЕРЕНЦІИ-ТА.

Всички-тъ посланици — извънъ живущи въ Ц/градъ — на 6-тъ пѣтны Силы, които сж подписали Парижкы-тъ договоръ, сж имали едно прѣтвително засѣданіе въ понедѣлникъ въ ко-то посолство. Подобны засѣданія станѣли въ вторникъ и въ срѣда.

Минѣла-та седмица въ четвъртъкъ петъкъ тѣ сж имали само свидѣніа, редовны засѣданія.

Формално-то отвараніе на конференціи ся отлага за до 20 деня, и прѣтъ ще ся продължи за 2 мѣсецы т. 1 Мартъ. (н. к.).

Издава ся отъ Американско-то Еврейско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Америкъ-Ханъ.

Въ Печатницъ-тъ на Д. Арапи

Агонианъ-Ханъ № 11.